

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXXXVIII. An Christo Festi dies sint celebrandi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Constantini teste Eusebio lib. 6 hist. c. 9. Alexander Ierosolymam adorandi, & locorum Sanctorum videnti causa properauit. Quem S. Martyrem Centuriatores oppidò laudant. De Ierosolymitana peregrinatione ante Constantinum vide Bellarm. l. 3, de Sanctis c. 8. Ibidem de Romana ad Limina Apostolorum. Et eas Deo gratas accidisse, miracula subinde testabantur.

3. Nec utilitates desunt certae multis: 1. Ut, maior Dei honor ac Sanctorum in terris. 2. Laboriosior poenitentia ad maiorem satisfactionem. 3. Deuotio insignior ex praesentia loci, Sancti, aut rei sacræ; cuius honori fit peregrinatio.

II. LVTHERO-CALVINISTÆ communiter ac certatim Vota Sanctis facta deudent, ac idololatriæ insimulant plerique omnes. Salsissimè vero ac blasphemè Erasmus in Colloquio Naufragium.

AUTOR. Longè siccus Patrum Sanctorum Antiquitas. Testis Euseb. libr. 13. preparat. Euang. c. 7. *Nos vere piecatis milites, ut Dei Amicos honorantes ad monumenta illorum accedimus, Votaque illis facimus tanquam viris Sanctis, quorum intercessione ad Deum non parum iuuari profitemur.* Manichæus Faustus apud S. August. lib. 20. c. 3. contra Faust. sic obiicit: *Idola vertistis in Martyres, quos Votis similibus colitis.*

DICES. Votum est actus religionis, soli Deo debitus; ut & iuramentum, & Sacrificium. Num. 30. Deut. 31. Ies. 19. *Vota vobis sunt Domino, & soluent.*

I. RESPONDET D. Tho. 2. 2. q. 88. a. 5. Promissio Sanctis aut prælato facta, est materia Voti: at quæ sit Deo, est formale votum. Ut sancto promitti-

tur peregrinatio ipsa; at Deo, se eam impleturum. 2. Caetetus ibid. aliter: Sanctis vobetur non quæ creaturis, sed quæ Deus in eis habitat per gloriam: ita ut vobetur Deo in Sanctis. Ceu maledicta in Sanctos, tendunt in ipsum Deum.

Et Vota ea terminantur in Deum latrenticas; at in Sanctos quoque duleticas: id est, in Deum, ut Principium primum; in Sanctos, ut in mediatores. Vnde Votum vox est generalis, diciturque analogice, Deo propriè & principaliè; Sanctis secundariò & mediatiè.

Sicut autem votum fit Deo ad honorem, non ad utilitatem Dei, sed nostram: sic & Sanctis, tanquam Diis per participationem gloriae; in qua securi & confirmati æternant.

Q V A E S T I O LXXXVIII.

An Christo licet FESTA sanctantur?

LVTHERO-CALVINISTÆ, conspirant in hisce: 1. Festiuare, iuris esse Divini ac naturalis. 2. Ius id determinandum à Pastoribus & Plebe. 3. Determinatum ad dies certos non obligare in conscientia per se. 4. Nec dies reddere determinatos Sanctiores. 5. Sanctis, Eucharistia; &c. dies consecrate, nefas. Vide in mea Genealogia part. 1. q. 30. In Mendacie Antipap. p. 1. q. 8.

AUTOR. His contraria, (excepto primo) semper afferuit Ecclesia Dei.

I. Vllum agere festum Veter. Testamente cum Iudeis, nefas Christiano. 1. Quia Rom. 14. Gal. 4. Col. 2. Paulus Iudaizantes coarguit Ebionitas. Mentiuntur igitur Magdeburgenses Cent. 1. lib. 2. cap. 6. Pau-

Paulum indifferenter Sabbatum, Dominicamque coluisse. 2. Quia in Concil. Laodic. Cap. 29. iudaizantes anathematizantur. Atque, ait S. Greg. epist. 2. l. 11. Antichristus Sabbatum est reducturus: quæ Iudeorum princeps est ceremonia.

II. Festi dies, ob Mysterium, non solum ob politiæ ordinem, coluntur, ut ceteris Sanctiores, parsque dñini cultus. 1. Quia Dominica celebratur ob mysterium Resurrectionis, teste Aug. epist. 119. & Caluino Instit. lib. 2. cap. 8. Et non ob ordinem politiæ.

RESPONDET Caluinus bifariam. 1. Dominicam coli, quod moneat, resurrectione abolitas esse figuræ.

AT hoc, etsi falsum; tamen & mysteriosum est, & significatiuum: Ergo sibi contradicit ipsi.

2. Ait, se Ecclesiam nolle seruituti subiicere diei; neque improbatum, si alium elegerit diem.

AT, 1. Hoc insolentissimè nouatorum est.

2. Quia, Omnia de Christo festa sunt mysteriola; & ab ipsis Lutherio-Caluinistis obseruantur præ aliis diebus festiui. Descendunt autem inde ab Traditione Apostolica: teste Augustinus epist. 118. & 119.

3. Quia, dies festi à S. Patribus dicuntur Sacri, Mysteriosi, religiosi.

4. Quia, Si solum ratione politiæ dies distinguerentur, non foret fastus nefasto, nec festus festo solennior; sed æquales essent omnes: Non sunt autem æquales ipsi met nouatoribus; neque S. Patribus.

5. Quia, Obseruatio festorum, Exod. 20, ad Dei cultum pertinet ex præcepto

Decalogi: ergo & dierum discriminem est ex præcepto, quoad substantiam: et si quoad determinationem dierum sit humanæ dispositionis.

6. Demum quia, Christus nascens consecravit locum, moriens crucem, resurgens tumulum; Cur non & dies, quibus ea contigerunt? Si aræ, templa, locaque sint sancta & domus Dei; cur non & dies sancti dicantur?

III. Ecclesia instè obligat conscientias præcepto festorum, et si contentus, aut scandalum ab sit. In præcepto autem continetur auditio Missæ; (sive, vt placet Sectariis, præsentia apud Coenam) & Vacatio ab opere seruili. 1. Quia, Festi obseruatio est iuris diuini: ergo determinatio quoque necessaria erat; & hæc item obseruatu necessaria: Cæteroquin licet non seruare Dominicam, Pascha &c. 2. Quia, Esther, cap. 9. & Mardochæus instituerunt festum perenne: & rectè. 3. Quia, sic ab exordio Ecclesia usurpauit instituere festa: apud Bellarmin. libr. 3. de Sanctis c. 10.

IV. Festis non tenemur ex peculiari præcepto magis, quam aliis diebus, ad non peccandum; aut ad actum contritionis seu dilectionis Dei. 1. Ita D. Tho. 2. 2. q. 122. a. 4. contra Scotum, Abulensem, Lyranum. &c. Ratio: quia Ius diuinum prohibet opera propriè seruilia externa; at peccata sunt metaphoricè seruilia. Præcepta autem intelligi debent propriè. 2. Ecclesia determinauit Diuinum ius ad dies certos; & nusquam præcepit actus internos. Quia actus pii sunt finis huius præcepti: at finis non cadit sub præcepto, sed media. &c. Vide Bell.

S Quæ-

